

[Justitsministeren.]

er baaret af en udpræget hundefjendtlig Tendens. Det er aldeles ikke Tilfældet for mit Vedkommende; det er baaret af Ønsket om, enten det gælder Lænehunde eller andre Hunde eller os andre, at finde en Ordning, som i det store og hele vil kunne tilfredsstille de forskellige afgørende Hensyn, der er at tage, og som samtidig tillader Kommunerne at træffe de Bestemmelser, som det er rimeligt at træffe ved Politivedtægt, og som maa være forskellige efter Kommunernes forskellige Art.

Gisselbæk: Ved anden Behandling af Lovforslaget om Hunde fremkom jeg med Oplysninger om, hvorledes det forholdt sig med de Ansvarsforsikringer, der er tegnet i 4 forskellige Selskaber. Efter disse Oplysninger havde, som ogsaa det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven) bemærkede, af Landets ca. 200 000 Landbrug de 180 000 tegnet Forsikring. Saa kommer den højtærede Minister nu og siger, at først i den allersidste Tid, da Spørgsmaalet om Ansvarsforsikring for Hundeejere kom frem, kom Forsikringsselskaberne med Oplysninger. De Oplysninger, der er kommet, har jeg imidlertid selv søgt hos private Selskaber, det er ikke dem, der har opfordret mig til at fremsætte dem. Jeg ønskede at faa Oplysning om, hvordan det forholdt sig med Forsikringen. Forslaget om den tvungne Forsikring, der skal paalægges Kommunerne, er ikke vort; det er derfor Flertallet og Ministeren, der burde have søgt Oplysninger om, hvordan det Forhold laa, inden vi kom saa langt, som vi nu er kommet. Den højtærede Minister syntes at ville drage mine Tal fra anden Behandling i Tvivl, men jeg kan oplyse den højtærede Justitsminister om, at jeg har faaet dem bekræftet med Underskrift, saa de skal nok holde Stik. Derfor synes jeg ikke, det klæder den højtærede Justitsminister hverken at tale om Medlemmer, der kunde være faarede, eller at drage deres Udtalelser i Tvivl. Men det kommer maaske af, at den højtærede Justitsminister selv er ilde berørt af det Lovforslag, som vi her behandler, og derfor tyer til Midler, som han ellers vilde afholde sig fra.

Jeg skal anbefale, at vi stemmer imod Lovforslaget ved tredje Behandling.

Niels Nielsen: Jeg vil gerne have Lov til som Kommunalmand, ikke som Medlem af Udvalget, at udtale min Glæde over den Paragraf, der siger, at Kommunerne for Fremtiden skal sørge for at holde alle

Hunde forsikrede. Der har været talt saa meget om den enkelte Hundeejers Pligt eller Ikke-Pligt til at være forsikret, men der er en Ting, som ingen af Talerne har skænket nogen Opmærksomhed, og det er dette: Hvorledes vil en Mand, der er kommet til Skade som Følge af Paakørsel af en Hund el. lign., blive stillet, naar han ikke aner, hvis Hund det er? Jeg kender adskillige Tilfælde, hvor en Mand eller en Kvinde er kommet endog ret betydeligt til Skade, og hvor det har været ganske umuligt at faa nogen Erstatning, fordi de paagældende ikke anede, hvis Hunden var, og de Mennesker, der havde været Vidner, kendte lige saa lidt til den. Hvad gavner det en saadan Mand, selv om 180 000 Ejendomme har ansvarsforsikret? Jeg synes ikke, man kan forlange, at hele den danske Befolkning skal have ansvarsforsikret for Skade foraarsaget af Hunde, naar man paa en langt lettere Maade kan faa etableret en Forsikring, hvorigennem de Mennesker, der maaske brækker et Ben og ligger syge i Maaneder derefter, kan faa tilsikret en Erstatning. Som Kommunalmand er jeg klar over, at hvis man nøjes med den Ordning, vi har i Øjeblikket, og ikke gaar over til en fælles Forsikring for Skader af denne Art, bliver det Kommunerne, der kommer til at betale Skaden, thi saa vil i mange Tilfælde de Mennesker, som ligger paa Sygehus i lang Tid, ikke have anden Udvej end at henvende sig til Socialudvalget. Som Kommunalmand hilser jeg derfor det foreliggende Lovforslag med Glæde, og jeg havde endda hellere set, at det var blevet udformet endnu stærkere, saa at der dannedes en fælles Fond for hele Landet; jeg tror, at det Beløb, der kommer ind gennem 1.—2 Kr. pr. Hund, vil vise sig at blive saa stort, at det, der skal betales af Kommunerne til en saadan Forsikring, bliver ganske minimalt.

Gunnar Fog-Petersen: Det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven) ved fra gammel Tid, at dette at være Tilhænger af kommunalt Selvstyre er noget meget fint og paaagtelsesværdigt i demokratiske Kredse, og han har derfor ment med sin lille Tale at kunne sætte Lus i Skindpelsen hos Tilhængerne af Lovforslaget. Jeg tror, det vil være helt forgæves for det ærede Medlem. Der er ingen Grund til at beklage Indskrænkningerne i det kommunale Selvstyre efter det Lovforslag, vi nu staar i Begreb med at vedtage, eftersom det kommunale Selvstyre har erkendt, at det ikke kan magte Loven. Hvis det, at Kommunerne ikke har brugt den gamle Hundelov, skulde være